

Jumalan kuuliaiset palvelijat Maria ja Joosef (Matteus 1:18-24)

Saarna Ikaalisten kirkossa 4. adventtina 20.12.2015

Kansan Raamattuseuralla on Lohjalla kurssikeskus nimeltä Vivamo. Sen yhteydessä toimii Raamattukylä, jossa suurella vapaaehtoisjoukolla toteutetaan raamattuaiheisia musiikinäytelmiä, jotka syntyvät Anna-Mari Kaskisen kynästä. Vuosien varrella siellä on käynyt yhteensä yli 100 000 katsojaa ja vapaaehtoisjoukkoon on kuulunut yli 300 ihmistä. Meidän perheemme on useampana kesänä käynyt katsomassa noita puhuttelevia näytelmiä. Kesäkauden lisäksi Raamattukylässä on vuosien ajan ollut näytöksiä myös ennen joulua ja pääsiäistä. Viikko sitten lauantaina osallistuimme ensi kertaa jouluesitykseen. Oli päiväaika ja näytös oli ilmeisesti loppuunmyyty. Paikalla oli ehkä noin sata eri-ikäistä ihmistä. Kurssikeskuksen pääoven edestä koko joukko lähti yhdessä kulkemaan kohti ensimmäisen näytöksen esityspaikkaa, aivan hiljaa. Istuinpenkit oli laitettu vanhan asuinrakennuksen eteen. Esitys alkoi. Maria ja Joosef alkoivat keskustella yhteisestä tulevaisuudesta ja naimisiin menemisestä. Joosef taisi siinä samalla nikkaroida jotakin.

Tuohon aikaan oli sellainen käytäntö, että kihlauksella oli virallinen luonne kuten avioliittoon vihkimisellä nykyään ja häät olivat sitten puolestaan juhla, joiden yhteydessä muutettiin yhteen. - Raamattukylän näytelmässä edettiin Luukkaan evankeliumin mukaan ja Joosef oli alussa sivuhenkilö, joka ihmetteli miksi Maria lähti Elisabetin luo. Tänään kuultu Matteuksen evankeliumi tuo puolestaan etemme hämmentyneen Joosefin, jolle selvisi, että Maria oli tullut raskaaksi ennen kuin häitä oli vietetty. Tietenkin Joosef ajatteli Marian olleen hänelle uskoton. Mitä muutakaan hän olisi voinut ajatella? Olihan Maria ollut peräti kolme kuukautta poissa, Elisabetin luona. Tilanne oli nyt vaikea, sillä uskottomuus kihlakumppanille oli rangaistava teko. Joosef oli joutunut hyvin hankalaan tilanteeseen: lakia olisi kunnioittavana, mutta hän ei kuitenkaan lempeänä miehenä tahtonut Marialle pahaa ja siksi hän aikoi hoitaa tilanteen herrasmiehen tapaan kaikessa hiljaisuudessa. Näin meille kuvataan Joosef oikeamielisenä ja kaikin puolin hyvänä miehenä, joka oli tahtomattaan joutunut vaikeuksiin.

Kun luemme näitä Luukkaan ja Matteuksen kertomuksia Jeesuksen syntymästä, me näemme tapahtumat erityisen suodattimen läpi ikään kuin kuninkaallisena kuvaelmana. Kuvaelmana, jossa Marialla ja Joosefilla on Jumalan antama erityisrooli ja -asema. Raamattukylän esitys toi etemme ihan tavallisia ihmisiä, jotka elävät tavallista elämää, suunnittelivat häitä, kävivät sukulaisten luona vieraisilla. Marian ja Joosefin, jotka elävät sellaista meillekin tuttua arkista elämää. Kun tuon joulunäytelmän aikana kierrettiin vanhassa pihapiirissä näytöksestä toiseen, saattoi kuvitella miten aiemmin matkalaisia on majoitettu aitassa, miten saunassa on synnytetty ja miten matkanteko on ollut hidasta. Meidän muistettava, että Jumala ei valinnut erityisiä tai arvokkaita ihmisiä olemaan osallisia hänen suunnitelmassansa, vaan ihan tavallisia ihmisiä niin kuin me. Se on jotenkin pysähdyttävää, ajatuksia herättävää. Miltä tuntuisikaan olla Marian tai Joosefin asemassa. Eikä siis missään näytelmän roolissa, vaan oikeassa elämässä.

Tämä Jumalan tapa toimia on samassa linjassa sen kanssa, että kasteessa käytetään vettä, ja että Jeesus asetti ehtoollisen käyttäen tavallisia ruoka-aineita viiniä ja leipää, tai että evankeliumia kerrotaan käyttäen aivan tavallista arkista kieltä. Siis mitä tahansa kieltä niin, että kuka tahansa voi sen ymmärtää ja kertoa eteenpäin. Vuosisatojen varrella evankeliumi on tuottanut monelle oppineelle pettymyksen sen vuoksi, että sanoma on niin selkeä ja yksinkertainen. Niinpä moni on yrittänyt tekemällä tehdä siitä monimutkaisempaa, mutta sen kauneus ja ihmeellisyys on juuri sen yksinkertaisuudessa. Jumala antoi ainoan poikansa meidän veljeksemme, meidän syntiemme

sovittajaksi ja kuolleista ylösnousseena hän on edelleen keskellämme; Meidän ihan tavallisten ihmisten keskellä, meidän sydämissämme. Ei muuta, se on siinä.

On tietenkin totta, että Joosef ja Maria saivat tavallisen arjen keskellä kokea voimakasta Jumalan puhuttelua. Omassa elämässämme me kysymme: missä on Jumalan johdatus, mikä on tämän kaiken tarkoitus, mikä on minun tehtäväni? Näihin kysymyksiin ei ole nopeita vastauksia. Marian tavoin me voimme tutkistella sydämessämme asioita. Toisaalta taitaa olla niin, että joudumme tyytymään siihen, että Jumalan työ, hänen johdatuksensa ja varjeluksensa ei ole aina näkyvää. - Tavallisena päivänä miettiessämme tulevia asioita saatamme pyytää Jumalalta merkkiä tai apua päätöksentekoon, sitä kuitenkin saamatta. Äkkiseltään on kaksi vastausta: Jumala ei halunnut antaa myönteistä merkkiä tai sitten Jumalan johdatus ei koske tavallisen elämän asioita. On kuitenkin vielä kolmas vastaus: Jumala ja hänen työnsä on meille salattua. Hän saattaa näyttää meille joskus jotain työstään uskon vahvistukseksi ja yhteiseksi hyväksi. Monenlaisia ajatuksenjuoksuja ja kysymyksiä voi syntyä oman elämän ja Jumalan todellisuuden kohtaamisesta, mutta olennaista on ymmärtää, että Jumala kutsuu meitä kuuliaisuuteen, niin kuin hän kutsui Joosefia ja Mariaa. Uskollisuus ja kuuliaisuus liittyvät avioliittoon, muihin perhesuhteisiin ja ystävyysuhteisiin, miksei myös lähimmäisenrakkauteen.

Uskollisuus ja kuuliaisuus liittyvät myös uskoon. Jos ne puuttuvat, ja niiden myötä myös nöyryys, niin usko saattaa muodostua vain ihmisen omaksi kivaksi, jossa Jumalaa ei oteta todesta. Tärkeimmäksi tulevat omat ajatukset, tunteet ja kokemukset. Uskollisuus ja kuuliaisuus ohjaavat meitä näkemään lähimmäisen, ne ohjaavat meitä Jumalan luo.

Uskollisuus ja kuuliaisuus ovat hyviä sanoja, kannatettava, suositeltavia sanoja, mutta kun niihin liitetään kolmanneksi nöyryys, ne näyttävät hieman toisenlaisessa valossa. - Jouluna meitä kutsutaan uskollisuuteen. Kun oveen koputetaan, avaamme oven, avaamme oven apua tarvitsevalle lähimmäiselle, avaamme oven Kristukselle. Jouluevankeliumi vie meidät menneiden aikojen hämyiseen talliin ihmettelemään Jumalan suurta rakkautta, mutta se johdattaa meidät myös ajatukseen, Herra on lähellä, hän on keskellämme ja hän on nöyrä ja uskollinen.

Rukoilemme:

Armon ja rakkauden Jumala.
 Joulun odotus tiivistyy näihin päiviin.
 Sielumme kaipaa pyhää hiljaisuutta
 ja todellista rauhaa ja riemua.
 Jumala, armahda meitä.
 Avaa silmämme näkemään,
 mitä sinä olet meille valmistanut.
 Opeta meitä jakamaan joulun iloa keskenämme
 ja antamaan yltäkyläisyydestämme niille,
 joilla on tyhjät kädet
 ja joiden elämä huutaa lähimmäistä.
 Tätä pyydämme
 rakkaan Poikasi Jeesuksen nimessä.